

ministeren ikke har godtgjort, at der er tilstrækkelig Tyde til en saadan Beslaglæggelse." Denne Kjendelse, som saaledes kom til at gaae Justitsministerens Opfordring imod, vilde der- efter kunne være Gjenstand for de overordnede Domstoles Paakjendelse. Saameget tør man ansee for afgjort, at ingen Retsbetjent vil indlade sig paa at beslaglægge en Persons Gods, fordi Justitsministeren henvendte sig til ham med en Anmodning om at gjøre det, i hvor stærke Udtryk forresten Anmodningen selv maatte være affattet; han vilde forlange Oplysninger om, af hvad Grund man forlangte denne Beslaglæggelse, og det maatte han gjøre i Medhold af den Lovgivning, som netop skal værne om, at Jogens Ret bliver krænket.

Efter hvad den ærede Landssthingsmand har bemærket med Hensyn til den ene af de Personer, hvorom Talen dreiede sig, Grev Schimmelmann, kan jeg jo dispensere mig fra den Bemærkning, at det ikke i noget Tilfælde vilde kunne have nogen Indflydelse, at den Paagjældende var Besidder af et Grevskab; men det vil ligesaa lidt med Hensyn til Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Beslaglæggelse kunne have nogen Betydning, at det er et Stamhuus, hvorom der er Spørgsmaal. Stamhusene ere i Forhold til Staten ikke Andet end de almindelige Eiendomme; det er i Forhold til Familien, at der eksisterer særegne Ordninger, som ere undergivne Justitsministeriets Kontrol; men det bliver uden Indflydelse paa selve Afgjørelsen af, hvad der maatte vedkomme Beslaglæggelsen. Af den ærede Landssthingsmands Motivering fremgik det ogsaa klart, hvad jeg i Grunden ikke havde tænkt mig saa bestemt at være Meningen, at den omhandlede Beslaglæggelse skulde være et Tvangsmiddel, for at bringe en Mand til at afgive Oplysning eller Forklaring om sine politiske Handlinger, uden at der forresten blev Spørgsmaal om nogen anden Hjemmel for at foretage en saadan Beslaglæggelse. Det kjender vor Lovgivning ikke, at man skal kunne benytte Beslaglæggelse af en Mand's Gods som et Tvangsmiddel imod ham, for at han skal komme frem med Sandheden, hvad enten han nu er pligtig til at afgive denne Erklæring eller ikke. Nei, der har Lovgivningen hjemlet ganske andre

Midler, men det er Midler, som ikke ligge i Justitsministerens, men derimod i Domstolens Haand, i Forhørsdommerens Haand, og det er til ham, der bestandig bliver Spørgsmaal om at komme tilbage. Men, sagde det ærede Medlem, jeg har valgt denne Fremgangsmaade med en Forespørgsel om Beslaglæggelse, fordi det vilde give en forøget Kraft til et muligt Forlangende fra Regeringens Side om en Forklaring. Jeg seer imidlertid ganske bort fra Spørgsmaalet om denne Forklaring; det har slet ikke Noget at gjøre med Beslaglæggelse eller Ikke-Beslaglæggelse. En Beslaglæggelse kan ikke anvendes; den maa holdes borte fra, hvad der kan være Spørgsmaal om, naar det kommer an paa at tilvejebringe Oplysninger.

Det ærede Medlems Begrundelse af, hvad der skulde være Resultatet af de forskjellige Data, forekom mig forresten at være i en ikke ringe Grad svævende; og den forekom mig med Hensyn til de Data, som der kunde være Spørgsmaal om, at være i høi Grad usikker. Det er Noget, som det ærede Medlem selv erkjendte, og han gjorde det, maa man indrømme, paa en smuk og aaben Maade. Han erkjendte, at der kunde være Spørgsmaal om et Skin, men han frigjorde sig selv for at være den, der vilde laste Stenen paa den Paagjældende. Det er Noget, som jeg efter min Stilling som Justitsminister slet ikke indlader mig paa her, om Skinnet er stærkere eller mindre stærkt, om en Fortælling i tydske Aviser skal her komme væsentlig i Betragtning, om der, selv hvis der kunde være Spørgsmaal om at gjøre Skridt til at foranstalte en Beslaglæggelse, da kunde tages Hensyn til tydske Avisers Beretninger om, hvad der skal have været Tilfældet; men, det, som jeg maa vende tilbage til, er, at Justitsministeren ikke er berettiget til at stride ind med nogen Beslaglæggelse, at han maa, for at faae det gjort, henvende sig til vedkommende dertil kompetente Myndighed, og at Justitsministeren ikke bør gjøre Saadant, førend der kommer til at foreligge, ikke en rimelig Anthydning, navnlig gennem tydske Blade, om politiske Forhold, og navnlig med Hensyn til en Mand, for hvis Vedkommende den ærede Forespørger netop yttrede, at en af ham betegnet Fortid stod langt forskjellig fra saamange An-